

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Lovsekretariat
Liselott.Blixt@ft.dk

Dato: 4. november 2010
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMJVB
Sags nr.: 1009401
Dok nr.: 346546

Medlem af Folketinget Liselott Blixt (DF) har den 27. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. S 261 til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 261:

"Hvordan forholder ministeren sig til, at spørgeren mener, at patienter i det danske sundhedssystem bør have ret til at frabede sig behandling af læger og andet sundhedspersonale, der via deres beklædning udstråler religiøs dogmatisme, som eksempelvis når en ansat i sundhedsvæsenet vælger at bære det islamistiske symbol hijaben, og kan ministeren tilslutte sig en sådan valgfrihed?"

Svar:

Sundhedslovens § 3 og autorisationslovens § 17 indeholder generelle regler om henholdsvis sundhedsvæsenets og autoriserede sundhedspersoners pligter i forbindelse med behandling af patienter.

Efter sundhedslovens § 3 er regionerne og kommunerne ansvarlige for sundhedsvæsenet. Dette ansvar omfatter bl.a. tilrettelæggelsen af opgaverne på den enkelte sygehusafdeling, herunder ansættelse af personale, der er kvalificeret til at løse de pågældende opgaver.

Patienterne har en modsvarende ret til at modtage sygehusbehandling ved dette personale. Der kan ikke heraf udledes nogen ret for patienterne til selv at vælge læge eller andre sundhedspersoner blandt afdelingens personale.

Efter autorisationslovens § 17 er en autoriseret sundhedspersonen under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Hverken sundhedsloven eller autorisationsloven tager konkret stilling til sygehusets eller sundhedspersonens pligter i de tilfælde, hvor en patient under behandling på et sygehus fremsætter ønske om ikke at blive behandlet af en nærmere bestemt sundhedsperson blandt afdelingens personale, f.eks. fordi vedkommende bærer et symbol el. lign., som har baggrund i vedkommendes religiøse overbevisning.

Efter sundhedsloven eller autorisationsloven er det henholdsvis sygehusets og sundhedspersonens ansvar at sikre patienterne en kvalificeret behandling, hvilket f.eks. også omhandler god kommunikation med patienten.

I den sammenhæng må sygehuset i forbindelse med arbejdstilrettelæggelsen på afdelingen tage behørigt hensyn til rimeligt begrundede ønsker hos enkelte patienter om ikke at blive behandlet af en nærmere bestemt sundhedsperson.

Kan der imidlertid ikke umiddelbart tilbydes behandling ved en anden sundhedsperson, må patienten orienteres om sine muligheder for at benytte det frie sygehusvalg, og i givet fald tilbydes viderevisitering til et andet sygehus efter patientens ønske.

I tilfælde, hvor afvisning af at blive behandlet af en bestemt sundhedsperson ikke er rimeligt begrundet, kan sygehuset afvise at ændre i arbejdstilrettelæggelsen for at tilbyde patienten behandling ved anden sundhedsperson. Sygehuset må da i stedet tilbyde patienten viderevisitering til et andet sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg.

Er patienten akut syg, og kræves der øjeblikkelig indsats, er sygehuset forpligtet til at tilbyde behandling ved en anden sundhedsperson, også i det tilfælde hvor patientens afvisning ikke er rimeligt begrundet. Er det ikke muligt at tilbyde behandling ved en anden sundhedsperson, og fastholder patienten sin afvisning, må patienten tilbydes akut viderevisitering til et andet sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg og orienteres om de eventuelle risici dette kan indebære.

Efter min opfattelse er den omstændighed, at en sundhedsperson bærer en hijab ikke en rimelig begrundelse for at afvise behandling. Sygehuset er derfor ikke forpligtet til at ændre sin arbejdstilrettelæggelse i et sådant tilfælde, medmindre det er tale om akut sygdom, der kræver øjeblikkelig indsats. Derimod har patienten ret til at blive tilbudt henvisning til et andet sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg.

Spørgsmål om patienters ret til at fravælge behandling fra bestemte sundhedspersoner er tidligere behandlet, senest i forbindelse med besvarelse af S 1446 i 2009.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

/ Jette Vind Blichfeldt